

UCHWAŁA Nr 50 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1985 r.

w sprawie ograniczeń w zużyciu węgla kamiennego oraz energii ciepłej w 1985 r.

Na podstawie art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się w 1985 r. limitowanie zużycia węgla kamiennego przeznaczonego na cele wytwórcze w jednostkach gospodarki uspołecznionej, stosownie do zaktualizowanego bilansu węgla kamiennego na 1985 r.

2. Zużycie węgla kamiennego w 1985 r. nie może spowodować obniżenia stanu zapasów węgla poniżej niezbędnego poziomu umożliwiającego rytmiczną pracę zakładów w okresach zimowych.

§ 2. 1. Limitowaniem obejmuje się odbiorców, którzy w sprawozdaniu za rok ubiegły wykazali zużycie co najmniej 12 000 Mg węgla kamiennego.

2. Główny Inspektor Gospodarki Energetycznej na wniosek okręgowego inspektoratu gospodarki energetycznej może objąć limitowaniem odbiorców, którzy zużyli w roku poprzednim mniej niż 12 000 Mg węgla kamiennego, jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono nieracjonalne zużywanie paliw i energii u tych odbiorców.

§ 3. Przy ustalaniu limitów zużycia węgla kamiennego należy uwzględnić możliwości dostaw, zadania produkcyjne odbiorcy oraz sposób gospodarowania paliwami i energią przez odbiorcę, a w szczególności:

- 1) plan produkcji przemysłowej i usług oraz zadania wynikające z centralnego planu rocznego lub nałożone przez organ założycielski,
- 2) wielkości zużycia węgla kamiennego w okresach poprzednich oraz zmiany powstałe u odbiorcy, które mają wpływ na wielkość tego zużycia,
- 3) wielkości ustalonych limitów zużycia energii elektrycznej i paliw gazowych,
- 4) możliwości dostaw i zużycia innych rodzajów paliw i energii oraz zastępowania deficytowych nośników energii nośnikami bardziej dostępnymi,
- 5) stan zapasów węgla kamiennego przeznaczonego na cele wytwórcze,

- 6) wskaźniki jednostkowej energochłonności wytwarzania wyrobów i świadczenia usług oraz wskaźniki jednostkowego zużycia paliw i energii dla podstawowych wyrobów,
- 7) rodzaj i charakter procesów technologicznych i zdolności produkcyjnych urządzeń energochłonnych z punktu widzenia możliwości ograniczenia zużycia paliw i energii, a także przerywania pracy urządzeń,
- 8) usprawnianie eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych przez odbiorcę,
- 9) realizowanie przez odbiorcę zadań w zakresie rozwoju i racjonalizacji gospodarki energetycznej, w tym:
 - a) zadań wynikających z kompleksowych, resortowych i zakładowych programów racjonalizacji zużycia paliw i energii,
 - b) zadań wynikających z przepisów art. 2 i 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96),
 - c) przedsięwzięć mających na celu zapobieżenie nieracjonalnemu zużyciu paliw lub energii i poprawę gospodarki energetycznej, nakazanych odbiorcy na podstawie art. 17, 31 lub 34 pkt 5 ustawy wymienionej pod lit. b),
- 10) rodzaj i sposób wykorzystywania przez odbiorcę aparatury kontrolno-pomiarowej, umożliwiającej rozliczanie zużycia węgla na produkcję energii elektrycznej i ciepłej,
- 11) realizowanie przez odbiorcę obowiązku obniżania temperatury wewnętrznej w budynkach i pomieszczeniach, w których w dniach wolnych od pracy oraz w innych okresach nie przebywają ludzie,
- 12) usprawnianie przez elektrociepłownię, ciepłownię i zakłady sieci ciepłych regulacji dostaw energii ciepłej oraz stosowanie się przez nie do obowiązujących tabel i wykresów regulacji temperatury wody sieciowej w systemach ciepłowniczych, określonych przez Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej.

§ 4. Limity zużycia węgla kamiennego dla elektrowni i elektrociepłowni zawodowych ustala Państwowa Dyspozycja Mocy zgodnie z wytycznymi Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej, w oparciu o plan produkcji energii elektrycznej i ciepłej określony w centralnym planie rocznym.

§ 5. 1. Limity zużycia węgla kamiennego dla odbiorców nie wymienionych w § 4 ustalają okręgowe inspektoraty gospodarki energetycznej właściwe terenowo dla siedziby odbiorcy objętego limitowaniem.

2. Wielkość ustalonego limitu nie może być podwyższona po upływie okresu, na który został on ustalony.

3. Od decyzji w sprawie limitów, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej za pośrednictwem właściwego terenowo okręgowego inspektoratu gospodarki energetycznej lub organu założycielskiego odbiorcy węgla.

§ 6. 1. Odbiorcy są obowiązani gromadzić w okresie II, III i IV kwartału 1985 r. zapasy węgla kamiennego, przeznaczonego na cele wytwórcze, w taki sposób, aby w dniu 31 grudnia 1985 r. zapasy te stanowiły ilość określoną:

- 1) w wytycznych ustalonych przez Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej dla odbiorców zużywających rocznie co najmniej 12 000 Mg węgla kamiennego na cele wytwórcze,
- 2) przez Państwową Dyspozycję Mocy dla elektrowni i elektrociepłowni zawodowych,
- 3) dla odbiorców nie wymienionych w pkt 1 i 2 — przez dyrektorów zakładów w porozumieniu z dostawcą węgla, przy uwzględnieniu wskaźników określonych w wytycznych, o których mowa w pkt 1.

2. Zmniejszenie zapasów węgla kamiennego u odbiorców, o których mowa w ust. 1 pkt 1, może nastąpić na okres i według zasad ustalonych przez Centralę Zbytu Węgla na wniosek odbiorcy zaopiniowany przez okręgowy inspektorat gospodarki energetycznej.

3. Odbiorcy są obowiązani podjąć działania w celu zwiększenia zapasów węgla kamiennego ustalonych zgodnie z ust. 1, w szczególności w drodze:

- 1) zużycia w II i III kwartale nie ujętych w bilansie węgla kamiennego mułów oraz węgla brunatnego (jako domieszki do węgla kamiennego), odpowiednio do możliwości dostaw,
- 2) usprawniania eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych oraz podejmowania innych przedsięwzięć mających na celu zapobieżenie nieracjonalnemu zużyciu paliw i energii, zwiększenie oszczędności w zużyciu węgla kamiennego oraz poprawę gospodarki energetycznej.

4. Kontrole przeprowadzane przez jednostki kontroli resortowej oraz organy kontroli specjalistycznej powinny obejmować sprawdzenie stanu zapasów węgla kamiennego na dzień 30 czerwca, 30 września i 31 grudnia 1985 r.

§ 7. Wprowadza się obowiązek ograniczania lub przerywania ogrzewania budynków i pomieszczeń jednostek gospodarki społecznej w taki sposób, aby:

- 1) w dniach wolnych od pracy oraz w innych okresach, w których w tych budynkach i pomieszczeniach nie przebywają ludzie, a warunki technologiczne prowadzonych procesów produkcyjnych nie wymagają utrzymania określonego mikroklimatu, temperatura wewnętrzna nie przekraczała 278°K (+5°C),
- 2) w dniach następujących po okresach wymienionych w pkt 1 temperatura wewnętrzna odpowiadała obowiązującym normom.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner